

קניטרים

הצלחה

לביתנו ישיבה

מצבת ציון רבנו הקדוש אור העולם רבי **נחמן מברסלב** זיע"א באומן

הבטיח שכל מי שיבוא אל ציונו הקדוש ויאמר שם את התיקון הכללי ויציא מהשאל תחתית ויעשה לו טובה נצחית

ציון הצדיק מיבנאל כ"ק **מוהרא"ש** זצוק"ל ביבנאל עיר ברסלב

בצוואתו ציווה לחרוט
על מצבתו את ההבטחה
החזקה תרוקים ורווקות
והבטיח להיות מליץ יושר
לכל מי שיבוא אל קברו
ללמוד ולהתפלל

קונטרס

הַצְּלָחָה לְבַחֲוֹר יְשִׁיבָה

יְגַלֶּה עֲצוֹת נִפְלְאוֹת לְבַחֲוֹר שְׁלוֹמֵד בִּישִׁיבָה,
אֵיךְ יִצְלִיחַ דְּרָכּוֹ, וַיַּחֲזֶק וַיֵּאֱמָץ אוֹתוֹ שְׁלֵא
וַתְּבַלְבֵּל מִפְּגְעֵי וּמִמְקָרֵי הַזְּמַן, וַיַּעֲוֹדֵד אוֹתוֹ אֵיךְ
לַעֲבֹר עַל כָּל הַקְּשָׁיִים שֶׁנִּתְקַל בָּהֶם בִּישִׁיבָה.

בְּנוֵי וּמִיֶּסֶד עַל פִּי דְּבָרֵי
רַבְּנֵי הַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא, אוֹר הַגְּנוּז וְהַצֶּפֶן
בוֹצִינָא קְדִישָׁא עֲלָאָה, אֲדוֹנֵנוּ מוֹרְנוּ וְרַבְּנֵינוּ
רַבֵּי נַחֲמָן מְבַרְסֵלָב, זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ
וְעַל פִּי דְּבָרֵי תַלְמִידוֹ, מוֹרְנוּ
הַגְּאוּז הַקְּדוֹשׁ, אוֹר נִפְלֵא, אֲשֶׁר כָּל רוֹז לֹא אָנִיס לִיה
רַבֵּי נֶתָן מְבַרְסֵלָב, זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ
וּמִשְׁלֵב בְּפִסּוּקֵי תַנ"ךְ וּמֵאֲמָרֵי חו"ל הַקְּדוֹשִׁים,
מִגְּמָרָא וּמִדְּרָשִׁים וְזוֹהַר הַקְּדוֹשׁ.

הוֹבָא לְדָפוּס עַל-יְדֵי
חֲסִידֵי בְּרֵסֵלָב
עִיר הַקְּדוֹשׁ יְבִנְאֵל תּוֹבֵב"א

קרן הדפסה "היכל הקודש" שע"י עמותת "ישמח צדיק"

להשגת הספר הזה וספרים אחרים בהוצאת הקרן:

04-6721909

טלפון נוסף: **04-6656666**

ספרי רבי נחמן מברסלב זיע"א

ספרי כ"ק מוהרא"ש זיע"א

קונטרסים לזיכוי הרבים ועוד

פרטי חשבון לתרומה/העברה:

בנק הדואר סניף 001 מספר חשבון 3397375 ע"ש עמותת "ישמח צדיק"
ניתן לתרום לעמותה באמצעות אפליקציית "ביט" לנייד מס' 055-9269726

זכות הרבים יכולה להיות שלך! 04-6656666

באפשרותך להקדיש קונטרס לרפואה, להצלחה, לעילוי נשמת, לברכה ולכל הישועות ולזכותך ולזכות יקירך (ההקדשות מתפרסמות בסוף החוברת)

קונטרס

הַצְּלָחָה לְבַחֲוֹר יְשִׁיבָה

.א

צְרִיכִים לְדַעַת, אֲשֶׁר הַשָּׁנִים שֶׁל יְמֵי הַבְּחָרוֹת, הֵן
הַכֵּי יְפוֹת בַּחַיִּים וְחָבֵל לְאַבְדָּן.

בְּנֵי! תִּדְעוּ, מִגִּיל הַבְּרִי-מִצְוָה — גִּיל שְׁלֹש־
עָשָׂרָה, עַד גִּיל הַחֲתָנָה — גִּיל שְׁמוֹנֶה-עָשָׂרָה,
חֲמֵשׁ הַשָּׁנִים הָאֵלּוּ הֵן הַשָּׁנִים הַכֵּי יְפוֹת בַּחַיִּים,
הַשָּׁנִים הָאֵלּוּ — אִם מְנַצְּלִים אוֹתָן כְּמוֹ שְׁצָרִיד,
אֵין עוֹד יוֹתֵר מֵאֲשֶׁר בַּחַיִּים מִבְּחֹר כְּזֶה, וְאִף
שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ מֵהַשְׁעוֹבֵר — הֵן מַעֲצָמֶךָ וְהֵן
מִהַבִּית וְהַמְשַׁפָּחָה, אִם תִּקַּח אֶת עֲצָמֶךָ בְּיָדֶיךָ.

הצִלָּחָה לְבַחֲוֹר יְשִׁיבָה

תְּצַלִּיחַ מְאֹד מְאֹד, אִם לֹא תִהְיֶה בְּטָלָן וְתִסְתַּכַּל
הֵיטֵב עַל הַחַיִּים, אֲזוּ תְּצַלִּיחַ עַד מְאֹד, אֲכַל אִם לֹא
תִסְתַּכַּל עַל הַחַיִּים כְּרֹאוּי, אֲזוּ אַתָּה הִכִּי אֲמַלֵּל
בְּחַיִּיךָ. וְעַלֶיךָ לְדַעַת, כִּי חַיֵּי הָעוֹלָם הַזֶּה הֵם
אֲכֻזָּרִים מְאֹד, הַחַיִּים בְּזֶה הָעוֹלָם הוֹלְכִים עִם
הָאָדָם בְּאֲכֻזָּרִיּוֹת מְאֹד מְאֹד גְּדוֹלָה, וּמִי שְׂזוֹכָה
לְנַצֵּל אֶת זְמַן הַבְּחִירוֹת, וּבֹרַח אֶל הַתּוֹרָה, הוּא הִכִּי
מְאֹשֵׁר, וְהוּא נֹצֵל מֵאֲכֻזָּרִיּוֹת הָעוֹלָם; כִּי טַבַּע שֶׁל
בְּנֵי אָדָם שְׂאִינָם מְרַחֲמִים עַל אָף אֶחָד, כֹּל אֶחָד
חוֹשֵׁב רַק מֵעֲצָמוֹ, לֹא אֲכַפֵּת לוֹ מִהֲשָׁנִי, הֵהוּא יִנַּצֵּל
אוֹתָךְ עַד הַסּוֹף, וְאַחֲר־כֵּן יִזְרַק אוֹתָךְ, וְלֹא יִשְׁאָר
מִמֶּךָ כְּלוּם. לְכֵן רְאֵה לְקַחַת אֶת עֲצָמְךָ בְּיַדֶיךָ,
וְתִזְכֹּר הֵיטֵב, שֶׁחֲמַשׁ הַשָּׁנִים הָאֵלוּ מִגִּיל הַבְּרִ-
מִצּוּהָ עַד גִּיל הַחֲתָנָה, הֵינּוּ מִגִּיל שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה עַד
גִּיל שְׁמוֹנֶה-עֶשְׂרֵה, הֵן הַשָּׁנִים הִכִּי יָפוֹת וְהִכִּי
מְצַלְחוֹת — אִם תִּקַּח אֶת עֲצָמְךָ בְּיַדֶיךָ, וְתִשְׁפַח
עַכְשָׁיו לְגַמְרֵי מִהָעוֹלָם, אִין לָךְ עוֹלָם כָּלֵל, אַתָּה
יוֹשֵׁב בֵּין כְּתָלֵי הַיְשִׁיבָה, אִין חֶסֶד לָךְ כְּלוּם —
אֲכַל, בְּגוּד, שָׁנָה וְכַדוּמָה, כֹּל שְׂאָר צְרִיכֶיךָ, אִם
תִּקַּח אֶת דְּבָרֵי אֱלֹהֵי הֵיטֵב הֵיטֵב לְלַבֶּךָ, אֲזוּ תְּצַלִּיחַ
מְאֹד מְאֹד, וְאִם תִּהְיֶה חֲכָם בְּעֵינֶיךָ, אֲזוּ תִדְעַ

שְׁאֵבֶדֶת אֶת כָּל חַיִּיךָ, כִּי חֲמֵשׁ הַשָּׁנִים הָאֵלֶּה, הֵן
הַיְסוּד שֶׁל כָּל הַחַיִּים שְׁלֹךְ.

ב.

לְשֹׁמֵר עֲצָמוֹ מְאֹד מִחֻבְרִים רָעִים וּמְקַלְקְלִים
הַמּוֹרִידִים מִהַדְרֵךְ הַיְשֻׁרָה.

עֲלִיךָ לְדַעַת, אֱהוּבִי, בְּנֵי הַיָּקָר, שֶׁהָעוֹלָם נֶעֱשֶׂה
הַפָּקָר, וְיָרֵד מֵאָה מְדַרְגּוֹת אַחֲוָנִית, וְהַדּוֹר הַזֶּה
הוּא הַדּוֹר הַכִּי נְמוּךְ וְהַכִּי שְׁפָל שֶׁהָיָה מְאֹז בְּרִיאַת
הָעוֹלָם, כִּי אֲמוֹת הָעוֹלָם הוֹרִידוּ מֵעֲצָמָם אֶת עַל
הַצְּנִיעוּת וְעַל הַדְרֵךְ אֶרֶץ, וְהַחֲדִירוּ אֶת זֶה גַם
בְּנַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, עַד כְּדֵי כָף, שֶׁהָעוֹלָם מְלֵא זִמָּה
וְנֹאֵף, שְׂקוּץ, תַּעֲוִב וְלִכְלוּף, מְדַבְּרִים כָּל מִינֵי נְבוּל
פֶּה, רַחֲמָנָא לִישׁוּזָן, וְהוֹלְכִים בְּרַחוּבוֹת עֲרָמִים כְּמוֹ
חַיּוֹת בְּלִי בּוֹשָׁה, מְלֵאֵי כְּפִירוֹת וְאַפִּיקוֹרְסוֹת,
מְדַבְּרִים נֶגֶד הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּרִישׁ גְּלִי, צוֹחֲקִים
מִכָּל דְּבַר הַשֵּׁיף לַיְהוּדוֹת, וּבְכַאֲמַת לֶךְ בַּחּוֹר יְשִׁיבָה
אֵין שׁוֹם שְׂיִכּוֹת לְזֶה, אֲבָל אַתָּה צְרִיךְ לְדַעַת כִּי
בְּיְשִׁיבָה יֵשׁ עוֹד בַּחּוֹרִים שְׂבָאִים מִמְּשַׁפְּחוֹת
מְקַלְקְלוֹת, שְׂכָבֵר נִתְפָּסוּ בַּזְּהֵמָה הַזֹּאת שֶׁל כְּפִירוֹת

הצִלְחָה לְבַחֲוֹר יְשִׁיבָה

וּאֶפִיקוֹרְסוֹת, וּמָה גַם שֵׁישׁ בַּחֲוָרֵי יְשִׁיבָה שְׁנִכְנָסוּ לְיְשִׁיבָה, שֶׁהֵם גַּם־כֵּן מְקַלְקְלִים, וַיֵּשׁ לָהֶם מִדּוֹת רָעוֹת — אַכְזָרִיוֹת וְרָצִיחָה, וּמוֹכְנִים לְשִׁפּוֹךְ דָּם, לְבִישׁ וּלְבִזּוֹת אֶת הַזּוֹלָת, מְדַבְּרִים נְבוּל פֶּה, רַחֲמָנָא לִישְׁזַבְן, וּמְסִיתִים וּמְדִיחִים בְּשִׁקֵּט גַּם כֵּן נֶגְדַת הַתְּפִלָּה וְלַמּוֹד הַתּוֹרָה וְקִיּוּם הַמְצֻוֹת, אִזּוֹ עֲלִיךְ לְדַעַת, אֶהוּבִי, בְּנִי, שְׁצָרִיכִים לְהִשְׁמֵר מְאֹד מְחַבְּרִים רָעִים, וְצָרִיכִים לְבָרַח מֵהֶם כְּמוֹ שְׁבוֹרְחִים מֵאֵשׁ שׁוֹרְפֹת, כִּי אֵשׁ תִּשְׂרֹף אוֹתְךָ רַק פֶּעַם אַחַת, אֲבָל הַחֲבָרִים הָרָעִים יִשְׂרְפוּ אֶת נִשְׁמָתְךָ, שְׁכַל הַשְּׁבָעִים שָׁנָה שְׁלֹךְ יִהְיוּ שְׂרוּפוֹת; לָכֵן אֶהוּבִי, בְּנִי הַיְקָר, רְאֵה לְשִׁמּוֹר עֲצֻמְךָ מְאֹד מְאֹד עִם מִי אֶתָּה מִתְחַבֵּר, שְׁלֵא תִהְיֶה לְךָ שׁוּם שְׂיִכּוֹת אֶל חֲבָרִים רָעִים, אֵל תַּעֲמֵד בְּאַרְבַּע אַמּוֹת שְׁלָהֶם, אֵל תִּדְבֹר אִתָּם, וְאִם חֵס וְשְׁלוֹם, קוֹרֶה שְׂאִיזָה חֶבֶר רַע רוֹצֵה לְהַכְשִׁיל אוֹתְךָ בְּמִשְׁהוֹ, תִּכְף וּמִיד תְּרוּץ אֶל רֹאשׁ הַיְשִׁיבָה וְהַמְשַׁגִּית, וְאֵל תִּתְּבִישׁ לְהַגִּיד לוֹ מַה קוֹרֶה פֶּה, וְאַפְלוֹ שֶׁהַחֶבֶר הָרַע יֵאִים עֲלִיךְ — אֵל תִּפְחַד מִמֶּנּוּ, כִּי יֵשׁ חֵק וְאִין הָעוֹלָם הַפְּקָר. וְלָכֵן רְאֵה מְאֹד מְאֹד לְהִשְׁמֵר עִם מִי אֶתָּה מִתְחַבֵּר, אִם אֶתָּה רוֹאֵה חֶבֶר רַע שֵׁישׁ לוֹ מִדּוֹת מְגֻנּוֹת, מִדּוֹת

הצִלְחָה לְבַחֲוֹר יְשִׁיבָה

אֲכַזְרִיּוֹת, וּמִנְבֵּל אֶת פִּי, וּמִתְחַצֵּף נֶגֶד הַמַּגִּיד
שְׁעוֹר שְׁלוֹ וְנֶגֶד רֹאשׁ הַיְשִׁיבָה שְׁלוֹ וְנֶגֶד הַמְשַׁגִּיחַ
שְׁלוֹ, תִּבְרַח מִמֶּנּוּ, זֶה לֹא הַחֵבֵר שְׁלֶךְ, הוּא רַק
יִקְלַקֵּל אוֹתְךָ וַיּוֹרִיד אוֹתְךָ מִהַדְרֵךְ הַנִּכְוֹנָה, וְאוֹי
וְאֲבוֹי אִם תִּתְחַבֵּר אִתּוֹ, כִּי אַתָּה תִּשְׁאֵר אֲמֹלֵל לְכָל
יְמֵי חַיֶּיךָ, מְכַל שְׁכֵן אִם יִחְטִיא אוֹתְךָ בְּאֵיזָה חֲטָא
אוּ מַעֲשֵׂה מַגְנָה, אֲזִי אַתָּה הַכִּי אֲמֹלֵל בְּחַיֶּיךָ. לְזֹאת
אֵל תִּהְיֶה בְּטָלָן, תִּבְרַח מִחֲבָרִים רָעִים בְּכָל מַחִיר,
וְאִם חָס וְשְׁלוֹם, רוּצָה אֵיזָה חֵבֵר לִנְגַע בְּךָ, אוּ
לַעֲשׂוֹת אִתְּךָ אֵיזָה מַעֲשֵׂה מַגְנָה, בְּשׁוּם פֶּחַד לֹא
תִּפְחַד לְגָלוֹת אֶת זֶה לְמַגִּיד שְׁעוֹר שְׁלֶךְ, לְרֹאשׁ
יְשִׁיבָה שְׁלֶךְ, לְמְשַׁגִּיחַ שְׁלֶךְ, וְאֵל תִּתְפַּעֵל מְשׁוּם
אִיוּמִים. וְאִם תִּצִּית אוֹתִי בְּזֶה, תִּצְלִיחַ מְאֹד מְאֹד
בִּימֵי נְעוּרֶיךָ.

ג.

לְהַרְגִיל עֲצָמוֹ בְּמַדַּת דֶּרֶךְ אֶרֶץ הַן לְפָנַי רַבּוֹ, הֵן
לְפָנַי רֹאשׁ הַיְשִׁיבָה וְהֵן לְפָנַי הַמְשַׁגִּיחִים.

אַתָּה צְרִיף לְדַעַת, אֶהוּבִי, בְּנֵי הַיָּקָר, שְׁדַרְדֵּךְ
אֶרֶץ קְרָמָה לְתוֹרָה, אֲצַל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְאֹד

הצלחה לבחור ישיבה

מאד חשוב מי שמתנהג בדרך ארץ וביראת שמים, ומדבר בנחת עם הבריות, אינו צועק ואינו קופץ ואינו צוהל ואינו מתחצף נגד מי שגדול יותר ממנו, מכל שכן רבו שלמדו תורה וכן ראש הישיבה ששלמד אותו תורה, וכן המשגיחים ששומרים עליו שילמד היטב; כי מדת הדרך ארץ היא הסמל הכי יפה לבחור ישיבה, כשיש לבחור ישיבה דרך ארץ, אז הוא מקדש שם שמים בפרים, וכלם אוהבים את התורה, ורוצים גם כן ללמד תורה, והוא נעשה דגמא לאחרים, כי רואים מה שהתורה למדה אותו, שהוא בעל דרך ארץ גדול, ואף פעם אינו מתחצף, ודיקא על-ידי-זה יצליח בחיים; כי במדת הדרך ארץ יכולים לעבר את העולם בנקל ובנח מאד, מה שאין כן במדת העזות, אומרים חכמינו הקדושים (אבות ה): "עז פנים לגיהנום"; שהוא סובל את הגיהנום עוד בזה העולם; כי מי שמתחיל עם אחרים, הוא לא ינקה שאחרים יתחילו אתו, וזה שכרו של העז פנים, שמתחצף נגד רבו ונגד ראש הישיבה שלו ונגד המשגיחים, שלכסוף מתחצף גם לבחורים אחרים, ואז הוא מקבל מנה אחת אפים, כי יש יותר חזקים

מִמֶּנּוּ, וְאִם הִרְגִּיל אֶת עַצְמוֹ בְּמִדַּת הָעֲזוּת פְּנִים,
 שֶׁהוּא מֵעַז פָּנָיו נֶגֶד כָּל אֶחָד, לְבִסּוֹף הוּא יִסְתַּבֵּף
 גַּם עִם הַחֵק, וַיִּגְמַר בְּבֵית-סֵהֶר, וְזֶה דָּבָר בְּרוּר. מֵה
 שְׂאִין כֵּן מִי שֶׁמִּתְנַהֵג בְּדֶרֶךְ אֶרֶץ, אִפְלוּ שְׂיָבוֹאוּ
 וַיִּתְחִילוּ אֹתוֹ, הוּא אֵינוֹ מְגִיב וְאֵינוֹ מְסַתְּכֵל, מְסִיחַ
 דַּעַת, וּבוֹרַח מִהֶחָצוֹף וְהָעֵז פְּנִים, אִזּוֹ לְבִסּוֹף הֵהוּא
 מְכָרַח לְעֹזֵב אוֹתוֹ; כִּי טָבַע שֶׁל עֵז פְּנִים, שֶׁמִּחַפֵּשׁ
 קָרְבָן עִם מִי לְהִתְחִיל, וְאִם מוֹצֵא עֵז פְּנִים כְּמֵהוּ,
 אִזּוֹ יֵשׁ לוֹ עִם מִי לְהִסְתַּבֵּף, עַד שֶׁמְגִיעִים לְמַכּוֹת
 רִצָּח, רַחֲמָנָא לִישׁוֹבָן, וְעַד שֶׁמְסַתְּכִים בְּצָרוֹת. וְזֶה
 סוֹכֵב וְהוֹלֵךְ עַל כָּל הַחַיִּים, לֹא כֵן מִי שֶׁהוּא בְּטָבַע
 בְּעַל דֶּרֶךְ אֶרֶץ, הוּא עוֹבֵר אֶת הָעוֹלָם הַזֶּה בְּשָׁלוֹם
 וּבְקִלּוֹת, הוּא נֹחַ לְמָקוֹם וְנֹחַ לְבָרִיּוֹת, וַיֵּשׁ לוֹ שָׁלוֹם
 בְּבֵית, שָׁלוֹם בַּחוּץ, הוּא אֵינוֹ מְסַתְּכֵל עַל אֵף אֶחָד.
 לְזֹאת, אֶהוּבִי, בְּנֵי הַיָּקָר, אֵל תְּהִיָּה בְּטָלָן, אֲלֵא
 תִּקְנֶה בְּעַצְמָךְ מִדַּת הַדֶּרֶךְ אֶרֶץ, וְתִתְנַהֵג בְּדֶרֶךְ אֶרֶץ
 גְּדוֹל עִם הַמְּגִיד שְׁעוֹר שְׁלֵף, לֹא לְדַבֵּר נִגְדוֹ אִפְלוּ
 אַחֲרֵי גִבּוֹ, כִּי אֲזַנִּים לְכַתֵּל, וְכֵן תִּשְׁמַר מְאֹד בְּכַבוֹד
 רֹאשׁ הַיְשִׁיבָה שְׁלֵף, שֶׁמִּלְמַדְךָ תוֹרָה, וְכֵן תִּשְׁמַר
 מְאֹד עַל כְּבוֹד הַמְּשֻׁגָּחִים, שֶׁהֵם שׁוֹמְרִים עָלֶיךָ
 וּמְשֻׁגָּחִים עָלֶיךָ שֶׁתּוֹכֵל לְלַמֵּד תוֹרָה, וְלֹא יַחְסֹר לְךָ

הצִלָּחָה לְבַחֲוֹר יְשִׁיבָה

מֵאוֹמָה, וְאָפְלוּ אֶתְּהָ יוֹדֵעַ שְׁעָשׂוּ לָךְ אֵיזָה עוֹל, תִּדְעַ כִּי אֱלֹקִים בְּשָׁמַיִם וְאֶתְהָ בְּאָרֶץ, יֵשׁ לָךְ עֲצָה אַחַת — רַק לָבוֹא אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא וְלִהְתַּפְּלֵל אֵלָיו, וְלִדְבַר אֵלָיו, וְלִסְפֹּר לוֹ אֶת הַכֹּל, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא כִּבְר יַעֲשֶׂה שְׁהַמְגִיד שְׁעוֹר אוֹ רֹאשׁ הַיְשִׁיבָה אוֹ הַמְשָׁגִיחַ יִהְיֶכּוּ דַעְתָּם לְטוֹבָה אֵלֶיךָ, אֲבָל אֶתְהָ אֵל תִּתְחַצֵּף בְּשׁוֹם פָּנִים וְאָפֵן, אֲפְלוּ שְׂאֵתְהָ חוֹשֵׁב אוֹ אוֹחֵז שְׁעָשׂוּ לָךְ עוֹל הַכִּי גְדוֹל, בְּרַח לָךְ יוֹתֵר טוֹב אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מֵאֲשֶׁר לִהְתַּחצֵּף; כִּי מִי שְׁמַרְגִּיל אֶת עֲצָמוֹ בְּמִדַּת הַעֲזוּת, אֲזִי יִתְחַצֵּף גַּם נֶגֶד הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, רַחֲמָנָא לִישְׁזָבֵן, וַיִּכְנַס בְּכַפִּירוֹת וְאֶפִּיקוֹרְסוֹת, וְאֵז אוֹי וְאֲבוֹי לוֹ, שְׁמַנְתֵּק אֶת עֲצָמוֹ מִחַיֵּי הַנִּצְחָה.

ד.

לְנִצֵּל כָּל רֹגַע בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה, וְלֹא לְבִטֵּל אֶת הַזְּמַן הַיָּקָר מִפֹּז.

עֲלֶיךָ לְדַעַת, אֶהוּבִי, בְּנֵי הַיָּקָר, אֲשֶׁר אֵלוֹ חֲמֵשׁ הַשָּׁנִים שְׂאֵתְהָ נִמְצָא בְּיְשִׁיבָה, מְגִיל שְׁלֹשׁ-עֶשְׂרֵה עַד גִּיל שְׁמוֹנֶה-עֶשְׂרֵה, אֵלוֹ הֵן הַשָּׁנִים הַכִּי יָפוֹת

בַּחֲיִיךָ, וְאַף שְׂאֵתָה עֲדִין אֵינְךָ יְכוּל לְהַבִּין דְּבַר זֶה
 אוּ לְקַלְטוֹ, כִּי עֲדִין אַתָּה צָעִיר מְאֹד, וְחוֹשֵׁב שֶׁהֵנָּה
 מַחֲפָה לְךָ מִי יוֹדֵעַ מַה — חַיִּים אַרְפִּים, חַיִּים שֶׁל
 עֶשֶׂר וְכַבֹּד, חַיִּים שֶׁל גְּדֻלָּה, חַיִּים שֶׁל גְּאוּנָה, הַכֹּל
 דְּמִיּוֹן גְּדוּל, כִּי הַחַיִּים בְּעוֹלָם הַזֶּה הֵם אַכְזָרִים
 מְאֹד מְאֹד, עוֹבֵר עַל בְּנֵי־אָדָם צְרוּת וְיִסּוּרִים, שֶׁהוּא
 לֹא חָשַׁב וְלֹא תָאָר בְּחִלּוֹם הִכִּי שְׁחוּר בַּחֲיָיו,
 תִּכְרַחֲוּמִיד כְּשֶׁבַחְוֹר מִתְחַתֵּן, אֲזִי אִם לֹא נִצַּל אֶת
 הַשָּׁנִים הַלְלוּ כִּיאוֹת, מִתְחִילִים לַעֲבֹר עָלָיו מִשְׁבָּרִים
 וְגַלִּים כְּאֵלוֹ, שְׁלֹא חָלַם שִׁיכוֹלִים לְהִיּוֹת דְּבָרִים
 כְּאֵלוֹ, מִכָּל שָׁכֵן כְּשֶׁמִּסְתַּבֵּךְ בְּכִסְפִּים, וּמִכָּל שָׁכֵן
 וְכָל שָׁכֵן כְּשֶׁמִּסְתַּבֵּךְ עִם הַחֵק, לְבִסּוּף מְרִים
 וּמְרוּרִים לוֹ הַחַיִּים, לֹא־כֵן אִם אֶת חֲמֵשׁ הַשָּׁנִים
 הָאֵלוֹ מְנַצְלִים הֵיטֵב לְלַמּוֹד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה,
 וְעוֹשִׂים לְעֶצְמָם קְבִיעוֹת חֲזָקָה בְּכָל יוֹם לְלַמֵּד:
 מִקְרָא, מִשְׁנָה, גְּמָרָא, מִדְּרָשׁ, הִלְכוֹת וְאַגְדוֹת,
 בְּרִיתוֹת וְתוֹסֵפּוֹת, וְאוֹהֲבִים לְלַמֵּד, וּמְנַצְלִים אֶת
 הַזְּמַן הַיָּקָר לְלַמֵּד, אֲזִי תִהְיֶה בְּטוֹחַ שְׁתִּהְיֶה הִכִּי
 מְאֹשֶׁר בַּחֲיִיךָ, כִּי הַתּוֹרָה מְעַשְׂרֶת אֶת הָאָדָם גַּם
 בְּגִשְׁמִיּוֹת; מִי שֶׁמִּקְבֵּל עַל עֲצֻמוֹ עַל הַתּוֹרָה,
 הַקְּדוּשָׁה־בְרוּךְ־הוּא מוֹרִיד מִמֶּנּוּ עַל מְלָכוֹת וְעַל דְּרָךְ

הצִלְחָה לְבַחֲוֹר יְשִׁיבָה

אַרְץ, אִינוּ צָרִיף לַעֲשׂוֹת שׁוּם דָּבָר, מְבִיאִים לוֹ כָּבֵד
 לְבֵית מַה שֶׁהוּא צָרִיף. וּבְלָבֵד, אֶהוּבִי, בְּנִי, שֶׁתִּקְבַּל
 עַל עֲצֻמָּךְ עַל תּוֹרָה כְּשׁוֹר לְעַל וְכַחֲמוֹר לְמִשְׁא, לְלַמֵּד
 בְּכָל יוֹם: תּוֹרָה, נְבִיאִים, כְּתוּבִים, מִשְׁנָה, גְּמָרָא,
 מְדָרָשׁ, הַלְכוֹת וְאֲגָדוֹת, בְּרִיתוֹת וְתוֹסֵפּוֹת, וְכָכֵל
 שֶׁתִּתְמַיֵּד בְּלִמּוֹד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וְזֶה יִכְנֹס
 בְּתוֹךְ הַדָּם שֶׁלְךָ, שׁ"אִין לִי בִזְוָה הָעוֹלָם רַק אַתְּ
 הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא וְרַק אַתְּ הַתּוֹרָה", עַל-יְדֵי-זֶה
 תִּהְיֶה מְבֻטָּח לְכָל יְמֵי חַיֶּיךָ, שֶׁלֹּא יִחְסַר לְךָ שׁוּם
 דָּבָר, וְכִשְׁתַּחֲתֵן — אֲזִי יִתְחִיל הַנְּעָם וְהַמְתִּיקוֹת
 וְהַעֲרֻבוֹת שֶׁל חַיֶּיךָ, מֵאַחַר שֶׁשִּׁמַּתְּ אֶת הַתּוֹרָה
 לְתַכְלִיתְךָ; כִּי כְּשֶׁאָדָם מְקַבֵּל עַל עֲצֻמוֹ עַל הַתּוֹרָה,
 אֲזַי כָּל הַחַיִּים שֶׁלוֹ הוֹלְכִים בְּצוּרָה אַחֲרַת לְגַמְרֵי
 לְגַמְרֵי, הוּא חַי עַל-פִּי הַתּוֹרָה, הוּא נוֹשֵׁם עַל-פִּי
 הַתּוֹרָה, וּמְדַבֵּר עַל-פִּי הַתּוֹרָה, וְכָל הַמִּשְׁא וּמִתֵּן
 שֶׁלוֹ הוּא עַל-פִּי הַתּוֹרָה, הַבֵּית שֶׁלוֹ מִתְנַהֵל עַל-פִּי
 הַתּוֹרָה, וְאֲזַי הוּא הֵכִי מְאֹשֵׁר; וְלִכֵּן רְאֵה, אֶהוּבִי,
 בְּנִי הַיָּקָר, אַתְּהָ עֹכְשׁוֹ בְּגִיל צָעִיר מְאֹד, שֶׁמַּע
 בְּקוֹלִי, וְתִרְגִּיל אֶת עֲצֻמָּךְ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם: מְקָרָא,
 מִשְׁנָה, גְּמָרָא, מְדָרָשׁ, הַלְכוֹת וְאֲגָדוֹת, בְּרִיתוֹת
 וְתוֹסֵפּוֹת, וְאִינְךָ צָרִיף לְלַמֵּד בְּפַעַם אַחַת, אֶלָּא

בְּכֹל יוֹם קִצְתַּת מִזֶּה וּקִצְתַּת מִזֶּה וּקִצְתַּת מִזֶּה, וּלְבַסּוֹף תִּגְיַע אֶל מַחֲוֹז חֲפָצֶךָ, וְאִם תִּשְׁמַע בְּקוֹלִי, וְתַעֲשֶׂה אֶת הַתּוֹרָה לְתַכְלִיתֶךָ, אִז תִּצְלִיחַ מְאֹד מְאֹד בְּחַיֶּיךָ, וְתִהְיֶה הַכִּי מְאֹשֶׁר בְּחַיִּים. כְּמוֹ שֶׁרְאִינוּ בְּעֵינֵינוּ וְשָׁמַעְנוּ בְּאָזְנוֹנוּ מִכָּל גְּדוּלֵי הַתּוֹרָה, שֶׁהִתְנַהְּגוּ כָּךְ, שֶׁהִתְחִילוּ בְּגִיל צָעִיר לְהִתְמִיד בְּלַמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וְעָשׂוּ אֶת הַתּוֹרָה לִיסוּד בְּחַיֵּיהֶם, אִז גָּדְלוּ וְהִצְלִיחוּ אַחַר חֲתֻנָּתָם, וְיָצְאָ שָׁמָּה מִסוּף הָעוֹלָם וְעַד סוּפוֹ, וּכְבָר לֹא הָיָה חֶסֶר לָהֶם פְּלוּם, וּנְתַרְבוּ מֵהֶם תַּלְמִידִים, וְהִיָּתָה לָהֶם פְּרֻנְסָה בְּשִׁפְעַ, וְכֹלֶם אָהָבוּ אוֹתָם וְכִבְּדוּ אוֹתָם; וְלִכֵּן, אֶהוּבִי, בְּנֵי הַיֶּקָּר! רְאֵה לְהַכְנִיס גַּם אֶתְּךָ אֶת רֵאשֶׁךָ בֵּינֵיהֶם, וְאֵל תִּהְיֶה בְּטָלָן, אֲלֵא תִקְבֹּל עַל עֲצָמֶךָ עַל תּוֹרָה, וְאַף שְׂאֲנִי יוֹדֵעַ שֶׁזֶה עֲכָשׁוּ מְאֹד מְאֹד קָשָׁה לָךְ, כִּי סוּף כָּל סוּף עַד גִּיל שְׁלֹש־עֶשְׂרֵה הֵייתָ יָלֵד, וְשַׁחֲקַתָּ בְּכָל מִיָּנִי מִשְׁחָקִים, וּפְתֹאוֹם גַּעֲשִׂיתָ בְּר־מִצְוָה בְּגִיל שְׁלֹש־עֶשְׂרֵה, קָשָׁה לָךְ מְאֹד לַעֲזוֹב אֶת כָּל הַשְּׁטִיּוֹת שְׁעֲשִׂיתָ עַד עַתָּה, אֲבָל אִם תּוּכַל לַעֲבֹר אֶת חֲמֵשׁ הַשָּׁנִים הָאֵלֶּה מִגִּיל שְׁלֹש־עֶשְׂרֵה עַד גִּיל שְׁמוֹנֶה-עֶשְׂרֵה, מִגִּיל בְּר־מִצְוָה עַד גִּיל הַחֲתֻנָּה בְּטוֹב, וְתִמְסַר אֶת נַפְשֶׁךָ בְּמַסִּירוֹת נַפֵּשׁ גְּדוּלָה לְלַמֵּד אֶת

הצִלָּחָה לְבַחֲוֹר יְשִׁיבָה

הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, אֲזוֹ תִצְלַיִח מְאֹד מְאֹד בְּחַיִּיךָ, וְלֹא תִתְחַרֵּט, אֲבָל אִם לֹא תִצְיֵת אוֹתִי — תִּתְחַרֵּט, וְהִתְחַרְטָה כְּכֹר לֹא תוֹעִיל לָךְ, כִּי בְלִית אֶת הַשָּׁנִים הַכִּי יָפוֹת שֶׁל חַיִּיךָ.

ה.

לֶאֱכֹל כָּל צָרְכוֹ, וְלֹא לְסַגֵּף עֲצָמוֹ לֹא בְּאֲכִילָה וְלֹא בְּשִׁנָּה.

צָרִיךְ שֶׁתִּדַע, אֶהוּבִי, בְּנֵי הַיָּקָר, שֶׁבַחֲוֹר צָעִיר צָרִיךְ לְשָׁמֹר מְאֹד מְאֹד עַל הַזְּמַנִּים, לֶאֱכֹל בְּזִמְנָן וְלִישֵׁן בְּזִמְנָן, וְאֵין בְּזֶה שׁוּם עֲבוּדָה לְסַגֵּף אֶת עֲצָמוֹ, לֹא בְּאֲכִילָה וְלֹא בְּשִׁנָּה, וְזֶה מַעֲצָת הַיִּצָּר הָרַע, שֶׁמִּסִּית וּמְדִיחַ בַּחֲוֹר צָעִיר שֶׁלֹּא יֵאָכֵל, לְאִיזָה טַעַם שָׂרֵק יִהְיֶה, פֶּה הוּא נִגְעָל, פֶּה אֵינוֹ רָעֵב, פֶּה אֵינוֹ יָכוֹל, וּכְדוּמָה כָּל מִינֵי שְׁטוּת שֶׁמִּמְצִיא לוֹ הַיִּצָּר הָרַע, וְאֵינוֹ תוֹפֵס שְׂזוֹ מְלַכְדָּת שֶׁהַיִּצָּר הָרַע שֶׁם תַּחַת רַגְלוֹ לְהַחֲלִישׁ אֶת גּוּפוֹ, כְּדֵי שִׁיְהִי חוֹלָה; כִּי כִּף בְּרָא הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אֶת טַבַּע הָעוֹלָם, שֶׁאֵדָם צָרִיךְ לֶאֱכֹל, וּבִפְרָט בַּחֲוֹר צָעִיר, צָרִיךְ לְשָׁמֹר מְאֹד מְאֹד עַל זְמַנֵּי אֲכִילָה, לֶאֱכֹל פֶּת

שְׁחֲרִית תִּכְפֹּי-וּמִיד בְּבֶקֶר, שְׂמָאד מָאד הִזְהִירוּנוּ
 תְּכַמְיֵנו הַקְדוֹשִׁים עַל אֲכִילַת פֶּת שְׁחֲרִית, הַדְּבָר
 הָרֵאשׁוֹן בְּבֶקֶר צְרִיכִים לֶאֱכֹל, וְכֵן אַרוּחַת צְהָרִים,
 וְכֵן אַרוּחַת עָרֵב, לְהַשְׁתַּדֵּל לֶאֱכֹל מֵהַכִּי טוֹב וּמֵהַכִּי
 טָרִי, מֵאֲכָלִים חֲמִים כְּדִי לְהַבְרִיא אֶת גּוּפוֹ, וְאִם
 תֹּאכַל טוֹב, תּוּכַל לִלְמַד טוֹב, כִּי זֶה תְלוּי בְּזָה, וְאִם
 תִּתְחַכֵּם וְלֹא תֹאכַל, אוֹ תִתְרַשֵּׁל בְּאֲכִילָה מְאִיזָה
 טַעַם שָׂרֵק יִהְיֶה, תִּדְעֵ, אֶהוּבִי, בְּנִי, שְׂזוֹ עֲצַת הַיִּצָּר
 הָרַע לִלְכּוֹד אוֹתָךְ בְּמַצּוֹדְתוֹ, כִּי רוּצָה לְהַחֲלִישׁ אֶת
 כַּתֶּף שְׁלֹא תִלְמַד, וְאִין בְּזָה שׁוֹם עֲבוּדָה בְּדוֹר הַזֶּה
 וְשׁוֹם קִדְשָׁה וְשׁוֹם טְהָרָה לְבַחֲוֹר צְעִיר לְסַגֵּף אֶת
 עֲצָמוֹ מֵאֲכִילָה, אֲבָל אֶתְּהָ צְרִיךְ מָאד מָאד לְשָׁמֵר
 מֵהַ שְׂאֵתָה אוֹכֵל, לֹא דְבָרִים חֲרִיפִים וְלֹא כָּל דְּבָר
 שֶׁהַעֵינַיִם רוֹאוֹת צְרִיכִים לֶאֱכֹל, אֲלֵא לְהַשְׁמֵר מָאד
 שֶׁיִּהְיוּ הַמֵּאֲכָלִים טָרִיִּים, וְלְשָׁמֵר מָאד עַל כְּשָׁרוֹת
 אֲכִילָה בְּמֵה שְׂאוֹכְלִים, כִּי אֲכִילָה שְׂאָדָם אוֹכֵל,
 מִזֶּה נַעֲשֶׂה לוֹ הַדָּם, וְהַדָּם הוּא הַנֶּפֶשׁ, וְאִם חֵס
 וְשָׁלוֹם, מִפְּטָמִים אֶת עֲצָמָם בְּמַאֲכָלוֹת אֲסוּרִים, אוֹ
 אִין מִסְתַּכְּלִים עַל תּוֹלְעִים וְעַל שְׂרָצִים הַמְצוּיִים
 בְּתוֹף מֵאֲכָלִים, אוֹ, חֵס וְשָׁלוֹם, אִין נִזְהָרִים
 מֵאֲכִילַת בָּשָׂר וְחֵלֶב וְכַדּוּמָה, עַל-יְדֵי-זֶה הַדָּם

הצלחה לבחור ישיבה

מתערבב לו, וקונה לעצמו מדות רעות, ומזה באות כל הצרות וכל העזות של בחור. ואם אתם רואים בחור שמעז פניו בפני כלם, תדעו שהבחור הזה אינו נוהר ממאכלות אסורים. לזאת ראה, אהובי, בני היקר, להשמר מאד מה שאתה אוכל, שלא יהיה בזה שום חשש אסור, ותבדק היטב היטב שיהיו מאכלים טריים, ותאכל כל צרכך. וכן הדבר עם השנה, בחור צעיר צריך להשתדל לישן לכל הפחות בין שבע לשמונה שעות, ואז יש לו יום שלם ללמד תורה בעיון רב ובשכל צח, ואם הוא מסגף את עצמו בשנה, זה גם כן מעצות היצר הרע, ללכוד אותו במצודתו — שיחלש, וכל היום יישן במטה, וזה מביא אותו אחר-כך לכל מיני מדות רעות — עצלות ועצבות, עד שבא לידי חטאים, ורחמנא לישזבן. ולכן ראה, אהובי, בני היקר, לא להיות בטלן, אל תסגף את עצמך בשנה, ברגע שאתה מרגיש שאתה צריך לישן, לך לישן, כדי שיהיה לך מח צלול ללמד תורה, וכן אם אתה נעשה רעב, לך לאכל, כדי שיהיה לך כח ללמד תורה, אבל אם תסגף את עצמך בשנה ובאכילה, תדע שזו המלכדת של היצר הרע, שלא תוכל ללמד תורה.

.1

לְהַתְּפַלֵּל אֶת הַתְּפִלוֹת הַקְּבוּעוֹת בְּמַנְיָן לְאֵט
וּמִתּוֹךְ הַסְּדוּר מְלָה בְּמְלָה.

צָרִיךְ שְׂתַדַּע, אֲהוּבִי, בְּנֵי הַיָּקָר, כִּי הַתְּפִלָּה
הִיא הַשְּׁעָר וְהַפֶּתַח לְהַכְּנִס אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
בְּוֵדָאֵי אֶתָּה רוּצָה לְדַבֵּר עִם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
בְּוֵדָאֵי אֶתָּה חוֹלֵם — מְתִי אֲזָכָה לְרֵאוֹת אֶת
הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְלִסְפֹּר לוֹ מֵה שְׂמַעִיק לָךְ,
וְאֶתָּה שׁוֹכַח שְׂבַכְל יוֹם נוֹתְנִים לָךְ הַזְּמַנּוֹת שְׁלֹשׁ
פְּעָמִים לְהַכְּנִס אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְלִדְבַר אֵלָיו
וְלִסְפֹּר לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ אֶת כָּל לְבַבְךָ, וְאֶתָּה יְכוּל
לְרֵאוֹת אוֹתוֹ פָּנִים אֶל פָּנִים, אַךְ אֶתָּה מְבֹזֵז אֶת
הַזְּמַן הַזֶּה הַכִּי יָקָר. וְחַכְמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אוֹמְרִים,
אִמְתִּי עַת רְצוֹן? בְּשַׁעָה שֶׁהַצְּבוּר מִתְּפַלֵּל; רֵאֵה
לְהַתְּפַלֵּל בְּכָל יוֹם בְּצְבוּר: שְׁחֲרִית, מְנַחָה, מַעְרִיב,
וְאִין עוֹד דְּבָר יוֹתֵר גְּדוֹל מְזָה, כִּי בְּעַת הַתְּפִלָּה
שְׂאָדָם מִתְּפַלֵּל אֲזוֹ נִפְתָּחִים כָּל הָעוֹלָמוֹת, וּמִכָּל
שְׁכָן כְּשֶׁמִתְּפַלֵּלִים בְּצְבוּר, אֲזוֹ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
מוֹחֵל לְכָל הַצְּבוּר בְּיַתֵּד, לְכֵן רֵאֵה, אֲהוּבִי, בְּנֵי
הַיָּקָר, לְהַתְּפַלֵּל בְּכָל יוֹם שְׁחֲרִית בְּמַנְיָן, מִתּוֹךְ

הצלחה לבחור ישיבה

הסדור דיקא, וכן מנחה תתפלל במנן ובסדור דיקא, וכן מעריב תתפלל במנן ובסדור דיקא, תשתדל להתפלל מלה במלה לאט לאט עם נגון, כל אחד עם הנגון שלו, עם ההתעוררות שלו, עם החיות שלו, ואל תסתכל מה ואיך אחרים מתפללים, אתה יש לך את הסדור שלך, תעמד בפנה שלך, במקום הקבוע שלך, ותתפלל עם חיות ודבקות להקדוש-ברוך-הוא, ותכונן אל כל ברכה וברכה שאתה מברך את הקדוש-ברוך-הוא בלשון נוכח: "ברוך אתה הני"ה", שתראה את שם הני"ה לפני עיניך, אז אתה רואה את הקדוש-ברוך-הוא בשביל זה הצדיקים תמיד התפללו בסדור שכתוב בו שם הני"ה, כי אז רואים את הקדוש-ברוך-הוא פנים אל פנים, ויכולים לפעל אצל הקדוש-ברוך-הוא כל מה שצריכים, וכן בכל מקום בתפלה היכן שכתוב בלשון נוכח 'אתה', תכונן שאתה מדבר עכשוו אל הקדוש-ברוך-הוא, לזאת תפלה היא מהדברים העומדים ברום רומו של העולם, אבל בני-אדם מזלזלים בהם; ולכן אהובי, בני היקר, אתה ראה לא לזלזל בתפלה, אלא תתפלל לאט לאט מלה במלה מתוך הסדור בדבקות עצומה, את

הַתְּפִלוֹת הַקְּבוּעוֹת שֶׁקָּבְעוּ לָנוּ אֲנָשֵׁי כְּנֶסֶת הַגְּדוֹלָה.
 וְאִם תִּהְיֶה נִזְהָר לְהַתְּפַלֵּל הַשְּׁלֹשׁ תְּפִלוֹת, תִּהְיֶה
 בְּטוֹחַ שְׂיִפְתַּח לְךָ הַמַּחַ לְהַבִּין וּלְהַשְׁפִּיל בְּלִמּוּד
 הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה. מְלַכְד זֹאת תִּרְגִּיל אֶת עֲצֻמָּךְ
 לְהַגִּיד בְּכָל יוֹם תְּהִלִּים, שֶׁהֵם שִׁירֵי דָוִד הַמְּלֶךְ,
 שֶׁהִיָּה רְגִיל לְשִׁיר לְפָנֵי הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּכָל עֵת
 צָרָה וְצוּקָה בְּכָל עֵת מְצוּא, בְּכָל עֵת שְׂמֵחָה וְחִדּוּהַ
 הוּא שֶׁר אֶת הַתְּשׁוּבָה הָאֵלוּ, וְאַצֵּל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-
 הוּא מְאֹד מְאֹד חֲבִיב אֲמִירַת תְּהִלִּים, וְעַל כֵּן אֲשָׁרִי
 מִי שְׂזוּכָה לְסִיִּים בְּכָל שָׁבוּעַ אֶת סֵפֶר הַתְּהִלִּים, כִּי
 הַתְּהִלִּים נִחְלָק לְשִׁבְעָה חֻלְקִים, בְּאִפְסָן שְׂיִוְכְלוּ לְסִיִּים
 אֶת זֶה בְּכָל שָׁבוּעַ, וְעַל כֵּן מִי שֶׁרְגִיל בְּאֲמִירַת
 תְּהִלִּים, נִפְתָּחִים לְפָנָיו הַשְּׁעָרִים הָעֲלִיוֹנִים בְּשָׂמִים.
 וּמְכַל שֶׁכֵּן וְכָל שֶׁכֵּן אִם תִּרְגִּיל אֶת עֲצֻמָּךְ, אֲהוּבִי,
 בְּנֵי הַיָּקָר, לְלַכֵּת לְמָקוֹם פְּנוּי שְׂאִין שָׁם בְּגִי-אֲדָם,
 אוֹ תִטִּיל בַּחוּץ וּתְדַבֵּר וּתְשִׁיחַ אֶת כָּל אֲשֶׁר עִם
 לְבָבְךָ אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, אֲזִי תִהְיֶה הַכִּי מְאֲשֶׁר; כִּי בְּאֲמַת
 אֵין לְאָדָם בְּזֵה הָעוֹלָם אֶף אֶחָד, רַק אֶת הַקְּדוֹשׁ-
 בְּרוּךְ-הוּא, כִּי בְּאֲמַת הַמַּגִּיד שְׁעוֹר שְׁלֶךְ הָרֵאשׁ
 יְשִׁיבָה שְׁלֶךְ וְהַמְּשַׁגִּיחִים שְׁלֶךְ, הֵם יְכוּלִים לְלַמֵּד
 אֶתְךָ תּוֹרָה, הֵם יְכוּלִים לְהַדְרִיךְ אוֹתְךָ בְּדוּרְךָ

הצִלְחָה לְבַחֲוֹר יְשִׁיבָה

הַנְּכוֹנָה, אֲבָל מִי שֶׁנִּשְׁאַר אִתָּךְ וּמִי שֶׁמֵּבִין אוֹתָךְ זֶה
 רַק הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֵין בְּעוֹלָם מִי שֶׁיֵּבִין אוֹתָךְ
 וְאֵין בְּעוֹלָם מִי שֶׁיִּהְיֶה קְרוֹב אֵלֶיךָ כִּמוֹ הַקְּדוֹשׁ-
 בְּרוּךְ-הוּא, כִּמוֹ שֶׁכָּתוּב (תהלים קמה): "קְרוֹב הַנְּיָיִ"ה
 לְכָל קְרָאִיו לְכָל אֲשֶׁר יִקְרָאֵהוּ בְּאֵמֶת", הַכִּי קְרוֹב
 לְאָדָם זֶה הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְעַל-כֵּן תִּהְיֶה רְגִיל
 לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא כַּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל
 רֵעֵהוּ וְהֵבֵן אֶל אָבִיו, וְאִף שֶׁבִּהְתַּחֲלָה יְדָמָה לָךְ
 שְׂאֵף אֶחָד אֵינוֹ שׁוֹמֵעַ אוֹתָךְ, כִּי אֱלֹקִים בְּשָׁמַיִם
 וְאַתָּה בָּאָרֶץ, כֹּל זֶה בָּא רַק מֵהַכִּפּוּרֹת שֶׁנִּשְׁטַבְּעָה
 בְּעֶצְמָךְ, אֲבָל אִם תִּלְמַד תּוֹרָה בְּקִדְשָׁה וּבִטְהָרָה,
 וְתִתְפַּלֵּל אֶת הַתְּפִלוֹת הַקְּבוּעוֹת שֶׁבְּכָל יוֹם, אָז
 תִּבְנֶה אֶצְלֶךָ הָאֱמוּנָה בְּאִפְּן בְּרוּר וּמְזוּכָר כְּזֶה,
 שֶׁתִּרְגִּישׁ שֶׁהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נִמְצָא אִתָּךְ, עִמָּךְ
 וְאֶצְלֶךָ, וְאַתָּה הוֹלֵךְ עִם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאַתָּה
 מְטִיל עִם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאַתָּה מְסַתְּכַל עַל
 הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאַתָּה נוֹשֵׂם אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-
 הוּא, וְאַתָּה שׁוֹמֵעַ אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאַתָּה
 מְרַגֵּשׁ אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאָז לֹא יִהְיֶה לָךְ
 קִשְׁיָה לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲפִלוֹ שֶׁאַתָּה
 מְטִיל בְּרַחוּב, אַתָּה מְדַבֵּר אָז אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-

הוא, וזו המדרגה הכי עליונה שאדם צריך להגיע בזה העולם — לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא כמו שמדברים אל בשר ודם, ואף שכל העולם צוחקים מזה, זו הבעיה שלהם, כי הם מלאים כפירות ואפיקורסות, ואין להם אמונה ברורה ומזככת; כי המאמין האמתי שמאמין שאין שום מציאות בלעדיו יתברך כלל, ובכל תנועה ותנועה שם אלופו של עולם, הוא תמיד מדבר אל הקדוש-ברוך-הוא, כי אין לי בזה העולם רק הקדוש-ברוך-הוא בעצמו. ולכן תדע לה, אהובי, בני הנקר, שאין לה בחיים בזה העולם אף אחד רק הקדוש-ברוך-הוא, ואתו תשאר ואליו אתה חוזר, ועל-כן למה אתה צריך לחכות עד שיקחו לה את הנשמה, ואז תסבל סבל גדול עד שתגיע להקדוש-ברוך-הוא?! תרגיל את עצמך כבר עכשו לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא בתמימות ובפשיטות גמורה, ואתה יכול לשלב דבורים מעצמך באמצע התפלות הקבועות, ולבקש כל מה שאתה צריך, וזה יהיה לה חק ולא יעבר, כל יום ויום לספר להקדוש-ברוך-הוא מה עבר עליך ביום הזה, ולבקש ממנו שימחל לה ויסלח לה, והקדוש-ברוך-הוא אב הרחמן, ובוודאי

הצִלָּחָה לְבַחֲוֹר יְשִׁיבָה

יִמְחַל לָךְ וַיִּסְלַח לָךְ עַל כָּל מַה שֶּׁעָשִׂיתָ, וְאִם תִּרְגִּיל
אֶת עֲצָמְךָ לְהַגִּיעַ אֶל הַמִּדָּה הַיְקָרָה הַזֹּאת שֶׁל תִּפְלֶה
וְהַתְּבוּדָה וְשִׁיחָה בֵּינוֹ לְבֵין קוֹנוֹ, זֶה יִפְתַּח לָךְ
אֶת הַמַּח, וְזֶה יִפְתַּח לָךְ אֶת הַדַּעַת וְהַשְׂכָּל וְתוּכַל
לְהַתְּפַלֵּל אֶת הַתְּפִלוֹת הַקְּבוּעוֹת בְּלִי שׁוּם מַחְשְׁבוֹת
רְעוּת, וְתִכְוֶן מַה שֶּׁאַתָּה מִתְּפַלֵּל, וְכֵן תִּבִּין וְתִשְׁכַּח
הַיֵּטֵב אֶת הַתּוֹרָה. וְזָכֹר מַה שֶּׁאַנִּי מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ, כִּי
תִצְטָרֵךְ אֶת זֶה לְכָל יְמֵי חַיֶּיךָ, וְאַל תִּהְיֶה חָכֵם
בְּעֵינֶיךָ, כִּי כָּבֵד אָמַר הַחָכֵם מִכָּל הָאָדָם: "אִם
חֲכָמָה — חֲכָמָה לָךְ, וְלִצְתָה — לְבַדְךָ תִּשְׂא", אִם
אַתָּה חָכֵם, אַתָּה חָכֵם לְעֲצָמְךָ, וְאִם אַתָּה עוֹשֶׂה
לִיצְנוּת, אַתָּה עוֹשֶׂה לִיצְנוּת מֵעֲצָמְךָ; כִּי מִי שֶׁמִּקְבֵּל
אֶת דְּבָרֵי אֱלוֹהִים, יִצְלִיחַ מְאֹד מְאֹד בְּחַיָּו, לֹא־כֵן מִי
שֶׁעוֹשֶׂה מְזֵה לִיצְנוּת, אֲזִי הוּא מִסְכֵּן לְכָל יְמֵי חַיָּו,
וְאִף שֶׁאַנִּי יוֹדֵעַ שֶׁקִּשְׁשָׁה לָךְ לְקַבֵּל אֶת הַדְּבָרִים
הָאֵלֹהִים, כִּי הֵם דְּבָרִים שֶׁנִּרְאִים מוֹרִים אוֹ קְלִים
מְאֹד, אָבָל אִם תִּחְזֹר עַל דְּבָרֵי אֱלֹהִים, תִּרְאֶה שֶׁאֵלֹהִים
יִסּוּדוֹת חֲזָקִים בְּחַיֶּיךָ, וְאַתָּה תִצְטָרֵךְ אֶת זֶה לְכָל
יְמֵי חַיֶּיךָ; לְזֹאת, אֶהוּבִי, בְּנֵי הַיְקָר! עֲכָשׁוּ זֶה הַזְּמַן
הַכִּי יִפֶּה שְׁלֹךְ, הַשָּׁנִים הַכִּי מִתְקוֹת בְּחַיֶּיךָ, חֲמֵשׁ
שָׁנִים אֱלוֹהִים — מִגִּיל הַבְּרִיאָה עַד גִּיל הַחֲתָנָה,

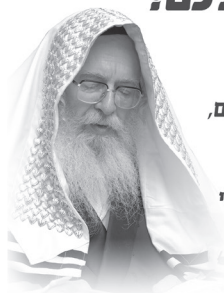
מגיל שלש-עשרה עד גיל שמונה-עשרה, תראה
לנצל את הזמן הטוב שלך, הן בתפלה ובקשה,
תחנונות, ודוידים ופיוסים, לפייס את הקדוש-ברוך-
הוא ולבקש ממנו סליחה, וכל מה שאתה צריך,
וכן את התפלות הקבועות להתפלל בכל יום במנין
דיקא, ולענות "אמן יהא שמייה רבא", קדשה
וברכו, ותשתדל לעמד במקום אחד, ולהתפלל
מתוך הסדור, וכן תתמיד בלמוד התורה הקדושה:
מקרא, משנה, גמרא, מדרש, הלכות ואגדות,
ברייתות ותוספות, ותאכל בזמן ותישן בזמן, אז
תהיה בטוח שכל ימי חייך תהיה הכי מאשר;
אשרי מי ששם דברי אלה בתוך לבו, אז טוב לו
בזה ובבא לנצח נצחים!

תם ונשלם, שבח לאל בורא עולם!

קדון הדפסה "היכל הקודש" למען זיכוי הרבים!

תבחרו איזה ספר אתם רוצים לזכות את הרבים
וכבר ההדפסה מתחילה!
אנחנו דואגים להדפסה והפצה
והזכות כולה עומדת לכם!

כבוד קדושת הצדיק מיבנאל זצוק"ל הבטיח:

"כל מי שצריך איזו ישועה יהיה מה שיהיה וכו' זיווג, או בנים,
או בריאות וכו' וכו', וידפיס ספר אחד או ישתתף בהדפסת
הספר, יראה ישועה בלי שום ספק".

"אשרי מי שעוזר להדפיס את הספרים האלו, ואשרי ואשרי
מי שעוזר להפיצם, כי אין מספיק שכר לשלם עבור זה, כי
הספרים האלו מחיים את כל הנפשות ההוגים בהם".

התקשרו: 04-6656666, 04-6721909

סוד ה' ליראיו ובריתו להודיעם
זה שמו נאה לו

תְּקוּן הַכֶּלֶי

תְּקוּן נוֹרָא וְנִפְלָא מְאֹד מְאֹד לְכֻלְלֵיּוֹת הַחַטָּאִים
וְהוּא פָּגֵם הַבְּרִית, רַחֲמָנָא לִיצְלָן

וּמִסְגָּל מְאֹד גַּם לְפִרְנֶסָה וְלֵהצֻלְחָה בְּכֹל
הָעֲנִינִים בְּגִשְׁמֵיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת
אֲשֶׁרֵי מִי שִׂיא־מָרָם בְּכֹל יוֹם

יְסֻדוֹ, תְּקִנּוֹ, גְלוֹ וְצוּה לְפִרְסָמוֹ לְכֹל יִשְׂרָאֵל,
רְבִנּוֹ הַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא, אֹר הַגְּנוּז וְהַצֶּפוּן
בוֹצִינָא קְדִישָׁא עֲלָאָה, אֲדוּנְנוּ, מוֹרְנוּ וְרְבִנּוּ

רְבִי נַחֲמָן מְבָרְסָלָב, זְכוּתוֹ יִגַן עָלֵינוּ

הוֹבָא לְדָפוּס עַל-יְדֵי

חֲסִידֵי בְרֶסְלָב

עִיה"ק יְרוּשָׁלַיִם תּוֹבֵב"א

תקון הפללי

טוב לומר זאת לפני אמירת העשרה מזמורים:

הריני מקשר עצמי באמירת העשרה מזמורים אלו לכל הצדיקים האמתיים שבדורנו, ולכל הצדיקים האמתיים שוכני עפר, קדושים אשר בארץ המה, ובפרט לרבנו הקדוש צדיק יסוד עולם נחל נובע מקור חכמה, רבנו נחמן בן פיגא, זכותו יגן עלינו, שגלה תקון זה.

לכו נרננה ליי נריעה לצור ישענו: נקדמה פניו בתודה בזמרות נריע לו: כי אל גדול יי ומלך גדול על כל אלהים:

קודם שיתחיל תהלים יאמר זה:

הריני מזמן את פי להודות ולהלל ולשבח את בוראי. לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתו בדחילו ורחימו על ידי ההוא טמיר ונעלם בשם כל ישראל:

טז * מכתם לדוד שמרני אל כי חסיתי בך: ב אמרת ליי אדני אתה טובתי בל עליך: ג לקדושים אשר בארץ המה ואדירי כל חפצי בם: ד ירבו עצבותם אחר מהרו בל אסיף נסביהם מדם ובל אשא את שמותם על שפתי: ה יי מנת חלקי וכוסי אתה תומיך גורלי: ו חבלים נפלו לי בנעמים אף נחלת שפחה עלי: ז אברך את יי אשר יעצני אף לילות יסרוני כליותי: ח שויתי יי לנגדי תמיד כי מימיני בל אמוט: ט לכן שמח לבי ויגל כבודי אף בשרי ישכן לבטח: י כי לא תעזב נפשי לשאול לא תתן חסידך לראות שחת: יא תודיעני ארח חיים שבע שמחות את פניך נעמות בימינך נצח:

לב * לדוד משכיל אשרי נשוי פשע כסוי חטאה: ב אשרי אדם לא יחשב יי לו עון ואין ברוחו רמיה: ג כי החרשתי בלו עצמי בשאגתי כל היום: ד כי יומם וליילה תכבד עלי ידך נהפך לשדי בחרבני קין סלה: ה חטאתי אודיעך ועוני לא כסיתי אמרתי אודה עלי פשעי ליי ואתה נשאת עון חטאתי סלה: ו על זאת יתפלל כל חסיד אליך לעת מצא רק לשטף מים רבים אליו לא יגיעו: ז אתה סתר לי מצר תצרני רני פלט תסובבני סלה: ח אשפילך ואורך בדרך זו תלך איעצה עליך עיני: ט אל תהיו כסוס כפרד אין הבין במתג ורסן עדיו

א אחר "אתה סתר לי" - צריך להפסיק מעט (עין בלקו"מ ח"א סי' ריג)

תקון הפללי

כז

בלום בל קרב אליך: י רבים מכאובים לרשע והבוטח ביי חסד יסוכנו: יא
שמחו ביי וגילו צדיקים והרנינו כל ישרי לב:

מא * למנצח מזמור לדוד: ב אשרי משכיל אל דל ביום רעה ומלטהו
** ג יי ישמרהו ויחיהו ואשר בארץ ואל תתנהו בנפש איביו: ד יי יסעדנו
על ערש דוי כל משכבו הפכת בחליו: ה אני אמרתי יי חנני רפאה נפשי כי
חטאתי לך: ו אויבי יאמרו רע לי מתי ימות ואבד שמו: ז ואם בא לראות
שוא ידבר לבו יקבץ און לו יצא לחוץ ידבר: ח יחד עלי יתלחשו כל שנאי עלי
יחשבו רעה לי: ט דבר בליעל יצוק בו ואשר שכב לא יוסיף לקום: י גם איש
שלומי אשר בטחתי בו אוכל לחמי הגדיל עלי עקב: יא ואתה יי חנני והקימני
ואשלמה להם: יב בזאת ידעתי כי חפצת בי כי לא ירע איבי עלי: יג ואני
בתמי תמכת בי ותציבני לפניך לעולם: יד ברוך יי אלהי ישראל מהעולם ועד
העולם אמן ואמן:

מב * למנצח משכיל לבני קרח: ב כאיל תערג על אפיקי מים כן נפשי
תערג אליך אלהים: ג צמאה נפשי לאלהים לאל חי מתי אבוא ואראה פני
אלהים: ד היתה לי דמעותי לחם יומם ולילה באמר אלי כל היום איה אלהיך:
ה אלה אצוקה ואשפכה עלי נפשי כי אעבר בסף אדם עד בית אלהים בקול
רנה ותודה המון חוגג: ו מה תשתוחחי נפשי ותהמי עלי הוחילי לאלהים כי
עוד אודנו ישועות פניו: ז אלוהי עלי נפשי תשתוחח על כן אצוקך מארץ ירדן
וחרמונים מהר מצער: ח תהום אל תהום קורא לקול צנוקך כל משכריך וגליך
עלי עברו: ט יומם יצאה יי חסדו ובלילה שירה עמי תפלה לאל חיי: י אומרה
לאל סלעי למה שכחתי למה קדר אלך בלחץ אויב: יא ברצח בעצמותי
תרפוני צוררי באמרם אלי כל היום איה אלהיך: יב מה תשתוחחי נפשי ומה
תהמי עלי הוחילי לאלהים כי עוד אודנו ישועת פני ואלהי:

נט * למנצח אל תשחת לדוד מכתם בשלח שאול וישמרו את הבית
להמיתו: ב הצילני מאיבי אלהי ממתקוממי תשגבני: ג הצילני מפעלי און
ומאנשי דמים הושיעני: ד כי הנה ארבו לנפשי גורו עלי עזים לא פשעי

וְלֹא חָטָאתִי יי: ה בלי עוֹן וּרְצוֹן וּכְוֹנֵנו עוֹרָה לְקַרְאתִי וְרָאָה: ו וְאַתָּה יי
 אֱלֹהִים צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הִקְיִצָּה לְפַקֵּד כָּל הַגּוֹיִם אֶל תַּחַן כָּל בְּגֵדֵי אֹן
 סָלָה: ז יְשׁוּבוּ לְעָרֵב יִהְיוּ כְּכֹלֵב וְיִסּוּבְבוּ עִיר: ח הִנֵּה יִבְעִיעוֹן בְּפִיהֶם חֲרֻבוֹת
 בְּשִׁפְתוֹתֵיהֶם כִּי מִי שָׁמַע: ט וְאַתָּה יי תִּשְׁחַק לָמוּ תִלְעַג לְכָל גּוֹיִם: י עֲזוּ אֲלֵיךָ
 אֲשַׁמְרָה כִּי אֱלֹהִים מִשְׁגָּבִי: יא אֱלֹהֵי חֲסָדֵי יְקֻדְמֵי אֱלֹהִים יִרְאֵנִי בְּשׁוּרֵי: יב
 אֶל תִּהְרַגְם פֶּן יִשְׁכַּחוּ עָמִי הַנִּיעְמוּ בְּחִילֶךָ וְהוֹרִידֵמוּ מִגִּבְּנוֹ אֲדוֹנָי: יג חֲטָאת
 פִּימוֹ דַּבֵּר שִׁפְתֵימוֹ וּלְכֹדוֹ בְּגֹאוֹנָם וּמֵאֲלֹהֵי וּמִפְּחָשׁ יִסְפְּרוּ: יד כִּלְהָה בַּחֲמָה כִּלְהָה
 וְאִנְנוּ וְיָדְעוּ כִּי אֱלֹהִים מִשַׁל בְּיַעֲקֹב לְאַפְסֵי הָאָרֶץ סָלָה: טו וְיִשׁוּבוּ לְעָרֵב
 יִהְיוּ כְּכֹלֵב וְיִסּוּבְבוּ עִיר: טז הִמָּה יִנְיַעוֹן לְאַכֹּל אִם לֹא יִשְׁבַּעוּ וְיִלְיֵנוּ: יז וְאִנִּי
 אֲשִׁיר עֲזָךְ וְאַרְנֶךָ לְבַקֵּר חֲסָדֶךָ כִּי הֵייתָ מִשְׁגָּב לִי וּמְנוּס בְּיוֹם צָר לִי: יח עֲזֵי אֲלֵיךָ
 אֲזַמְרָה כִּי אֱלֹהִים מִשְׁגָּבִי אֱלֹהֵי חֲסָדֵי:

עז א לִמְנַצַּח עַל יְדוּתוֹן לְאַסֵּף מְזֻמּוֹר: ב קוּלִי-אֵל אֱלֹהִים וְאַצְעָקָה קוּלִי
 אֵל אֱלֹהִים וְהֶאֱזִין אֵלַי: ג בְּיוֹם צָרָתִי אֲדַנִּי דְרָשְׁתִּי יָדִי לִלְוֶה נִגְרָה וְלֹא תִפּוּג
 מֵאַנְהָה הַנְּחָם נַפְשִׁי: ד אֲזַכְרָה אֱלֹהִים וְאֶהְמִיָּה אֲשִׁיחָה וְתַתְּעִטְשֵׁן רוּחֵי סָלָה: ה
 אַחֲזֹת שְׁמֵרוֹת עֵינַי נִפְעַמְתִּי וְלֹא אֲדַבֵּר: ו חֲשַׁבְתִּי יָמִים מִקְדָּם שְׁנוֹת עוֹלָמִים:
 ז אֲזַכְרָה נִגְיַנְתִּי בְּלִילָה עִם לְבָבִי אֲשִׁיחָה וַיַּחֲפֹשׂ רוּחִי: ח הַלְעוֹלָמִים יִנַּח אֲדַנִּי
 וְלֹא יִסִּיף לְרַצוֹת עוֹד: ט הָאֶפֶס לְנַצַּח חֲסִדוֹ גָּמַר אֲמַר לְדָר וְדָר: י הִשְׁכַּח חֲנוּת
 אֵל אִם קָפֵץ בְּאֵף רַחֲמֵי סָלָה: יא וְאֲמַר חֲלוּתִי הִיא שְׁנוֹת יָמַין עֲלִיּוֹן: יב אֲזַכְּרֹךְ
 מֵעַלְלֵי יָהּ כִּי אֲזַכְרָה מִקְדָּם פְּלֶאֶף: יג וְהִגִּיתִי בְּכָל פְּעֻלָּךְ וּבַעֲלִילוֹתֶיךָ אֲשִׁיחָה:
 יד אֱלֹהִים בְּקִדְשׁ דְּרָכֶךָ מִי אֵל גְּדוֹל כְּאַלְהֵיִם: טו אַתָּה הָאֵל עֲשֵׂה פְּלֵא הוֹדַעְתָּ
 בְּעַמִּים עֲזָךְ: טז גְּאֻלַּת בְּזוֹרַע עֲמָךְ בְּנֵי יַעֲקֹב וְיוֹסֵף סָלָה: יז רְאוּךָ מִיִּם אֱלֹהִים
 רְאוּךָ מִיִּם יַחֲלוּ אֵף יִרְגְּזוּ תִהְמוּת: יח זָרְמוּ מִיִּם עֲבוֹת קוּל נִתְנֵנוּ שְׁחָקִים אֵף
 חֲצִצְיָה יִתְהַלְכוּ: יט קוּל רַעֲמָךְ בְּגִלְגַּל הָאִירוֹ בְּרָקִים תִּבֵּל רְגֹזָה וְתִרְעַשׂ הָאָרֶץ:
 כ בְּיָם דְּרָכֶךָ וּשְׁבִילֶךָ בְּמִים רַבִּים וְעַקְבוֹתֶיךָ לֹא נִדְעוּ: כא נַחֲיֵת כִּצְאָן עֲמָךְ בְּיַד
 מִשָּׁה וְאַהֲרֹן:

תקון הפללי

כט

צ א תפלה למשה איש האלהים אדני מעון אתה היית לנו בדר ודר: ב
בטרם הרים ילדו ותחולל ארץ ותבל ומעולם עד עולם אתה אל: ג תשב אנוש
עד דכא ותאמר שובו בני אדם: ד כי אלף שנים בעיניך כיום אתמול כי יעבר
ואשמורה בלילה: ה זרמתם שנה יהיו בבקר כחציר יחלף: ו בבקר יציץ
וחלף לערב ימולל ויבש: ז כי כלינו באפך ובחמתך נבהלנו: ח שתה עונתינו
לנגדך עלמנו למאור פניך: ט כי כל ימינו פנו בעברתך כלינו שנינו כמו הגה:
י ימי שנותינו בהם שבעים שנה ואם בגבורת שמונים שנה ורהבם עמל ואון
כי גז חיש ונעפה: יא מי יודע עז אפך וכיראתך עברתך: יב למנות ימינו פן
הודע ונבא ללב חכמה: יג שובה יי עד מתי והנחם על עבדיך: יד שבענו בבקר
חסדך ונרננה ונשמחה בכל ימינו: טו שמחנו כימות עניתנו שנות ראינו רעה:
טז יראה אל עבדיך פעלך והדרך על בניהם: יז ויהי נעם אדוני אלהינו עלינו
ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו:

קה א הודו ליי קראו בשמו הודיעו בעמים עלילותיו: ב שירו לו זמרו לו
שיחו בכל נפלאותיו: ג התהללו בשם קדשו ישמח לב מבקשי יי: ד דרשו יי
ועזו בקשו פניו תמיד: ה זכרו נפלאותיו אשר עשה מפתי ומשפטי פיו: ו זרע
אברהם עבדו בני יעקב בחיריו: ז הוא יי אלהינו בכל הארץ משפטיו: ח זכר
לעולם בריתו דבר צוה לאלף דור: ט אשר כרת את אברהם ושבועתו לישחק:
י ויעמידה ליעקב לחק לישראל ברית עולם: יא לאמר לך אתן את ארץ כנען
חבל נחלתכם: יב בהיותם מתי מספר כמעט וגרים בה: יג ויתהלכו מגוי אל גוי
מממלכה אל עם אחר: יד לא הניח אדם לעשקם ויוכח עליהם מלכים: טו אל
תגעו במשיחי ולנביאי אל תרעו: טז ויקרא רעב על הארץ כל מטה לחם שבר:
יז שלח לפניהם איש לעבד נמכר יוסף: יח ענו בככל רגלו ברזל באה נפשו: יט
עד עת בא דברו אמרת יי צרפתהו: כ שלח מלך ויתירהו משל עמים ויפתחהו:
כא שמו אדון לביתו ומשל בכל קנינו: כב לאסר שריו בנפשו וזקניו יחכם:
כג ויבא ישראל מצרים ויעקב גר בארץ חם: כד ויפר את עמו מאד ויעצמהו
מצריו: כה הפך לבם לשנא עמו להתנכל בעבדיו: כו שלח משה עבדו אהרן

תקון הפללי

אֲשֶׁר בָּחַר בוֹ: כו שָׁמוּ בָם דְּבָרֵי אֲתוּחָיו וּמִפְתָּיִם בְּאָרְץ חָם: כח שְׁלַח חֲשֹׁךְ וַיִּחְשֹׁךְ וְלֹא מָרוּ אֶת דְּבָרוֹ: כט הִפֵּךְ אֶת מִימֵיהֶם לְדָם וַיָּמַת אֶת דְּגָתָם: ל שָׂרָץ אֲרָצָם צָפְרָדַעִים בְּחַדְרֵי מַלְכֵיהֶם: לא אָמַר וַיָּבֵא עֶרְב כְּנִים כָּבֵל גְּבוּלָם: לב נִתַּן גִּשְׁמֵיהֶם בְּרֹד אֵשׁ לְהַבֹּת בְּאֲרָצָם: לג וַיֵּךְ גִּפְנָם וַתֵּאֲנַתָּם וַיִּשְׁבַּר עֵץ גְּבוּלָם: לד אָמַר וַיָּבֵא אֲרָבָה וַיִּלַּק וַאִין מִסְפָּר: לה וַיֹּאכַל כָּל עֵשֶׂב בְּאֲרָצָם וַיֹּאכַל פְּרִי אֲדָמָתָם: לו וַיֵּךְ כָּל בְּכוֹר בְּאֲרָצָם רֵאשִׁית לְכָל אוֹנָם: לז וַיֹּצִיאֵם בְּכֶסֶף וְזָהָב וַאִין בְּשִׁבְטֵי כוֹשֵׁל: לח שָׁמַח מְצָרִים בְּצִאתָם כִּי נָפַל פְּחָדָם עֲלֵיהֶם: לט פָּרַשׁ עֵנָן לְמִסְךָ וְאֵשׁ לְהֹאִיר לַיְלָה: מ שָׁאַל וַיָּבֵא שְׁלוֹ וְלַחֵם שְׁמַיִם יִשְׁבִיעֵם: מא פָּתַח צוּר וַיִּזְוֹבוּ מַיִם הִלְכוּ בְּצִיּוֹת נְהָר: מב כִּי זָכַר אֶת דְּבַר קִדְשׁוֹ אֶת אֲבָרְהָם עֲבָדָיו: מג וַיֹּצֵא עֲמוֹ בְּשִׁשּׁוֹן בְּרִנָּה אֶת בְּחִירָיו: מד וַיִּתֵּן לָהֶם אֲרָצוֹת גּוֹיִם וַעֲמַל לְאֻמִּים יִירָשׁוּ: מה בְּעִבּוֹר יִשְׁמְרוּ חֻקָּיו וְתוֹרָתוֹ יִנְצְרוּ הַלְלוּיָהּ:

קלז א על נהרות בכל שם ישכנו גם כפינו בזכרנו את ציון: ב על ערבים בתוכה תלינו כנרותינו: ג כי שם שאלונו שובינו דברי שיר ותוללנו שמחה שירו לנו משיר ציון: ד איה נשיר את שיר יי על אדמת נכר: ה אם אשכחך ירושלים תשכח ימיני: ו תדבק לשוני לחכי אם לא אזכרכי אם לא אעלה את ירושלים על ראש שמחתי: ז זכר יי לבני אדום את יום ירושלים האמרים ערו ערו עד היסוד בה: ח בת בכל השדודה אשרי שישלם לך את גמולך שגמלת לנו: ט אשרי שיאחו ונפץ את עלליך אל הסלע:

קנ א הללויה הללו אל בקדשו הללוהו ברקיע עזו: ב הללוהו בגבורתו הללוהו כרב גדלו: ג הללוהו בתקע שופר הללוהו בנגל וכנור: ד הללוהו בתף ומחול הללוהו במנים ועוגב: ה הללוהו בצלצלי שמע הללוהו בצלצלי תרופעה: ו כל הנשמה תהלל יה הללויה:

אחר סיים תהלים יאמר זה:

מי יתן מציון ישועת ישראל בשוב יי שבות עמו יגל יעקב ישמח ישראל: ותשועת צדיקים מיי מעוזם בעת צרה: ויעזרם יי ויפלטם ויפלטם מרשעים ויושיעם כי חסו בו:

זקוק לישועה?
רוצה לשמח עניים ביום החתונה?
זקוק לזיווג, פרנסה, זרע של קיימא,
שלום בית, נחת מהילדים?

**בזכות ההשתתפות
במצווה הגדולה של
בית התבשיל "אהל אברהם"!**

72x12 ש"ח

פנס שבוע

"אין עוד חסד גדול יותר מהאכלת
רעבים ועל ידי זה הקב"ה יעזור
שתראו ניסים וישועות"
מכתב מהצדיק מיבנאל

50x12 ש"ח

פנס יום

101x12 ש"ח

פנס חודש

התקשרו עכשיו: 04-6656666

תפילת הדרך

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שתולכנו ותצעידנו לשלום. ותסמכנו לשלום. ותדריכנו לשלום. ותגיענו למחוז הפצנו לחיים ולשמחה ולשלום (אם דעתו לחזור מיד אומר: ותחזירנו לשלום) ותצילנו מפף כל אויב ואורב ולסטים וחיות רעות בדרך, ומפל מיני פרעניות המתרגשות לבוא לעולם ותשלח ברכה בכל מעשה ידינו, ותתננו לחן ולחסד ולרחמים בעיניך ובעיני כל ראינו ותשמע קול תחנונינו. כי אל

שומע תפלה ותחנון אתה: ברוך אתה יי שומע תפלה:

כ"י מלאכי'ו יצנ'ה ל'ף לשמרך בכל דרכיך:

ויעקב הלך לדרך ויפגעו בו מלאכי אלהים: ויאמר יעקב פאשר ראם (ר"ת רפאל אוריאל מיכאל) מחנה אלהים זה ויקרא שם המקום ההוא מחנים:

בשם יי אלהי ישראל. מימיני מיכאל. ומשמאלי גבריאל, ומלפני אוריאל, ומאחורי רפאל, ועל ראשי שכנית אל:

על הדרך אפשר לפעול ישועות!

תורמים להבטחתו האדירה של הצדיק

ורואים ישועות מעל לגדר הטבע.

הצדיק מיבנאל הבטיח שמי שיתרום להדפסת ספר אשר בנחל יראה ישועות מחוץ לדרך הטבע.

להשתתפות חייגו 04-6656666

הקונטרס הבא יכול להיות לזכותך

תרומה שכולה קודש!

באפשרותך להקדיש את ההדפסה
הבאה להצלחה, לפרנסה, לעילוי נשמת,
למציאת זיווג ולכל בקשה לישועה

התקשרו: 04-6656666

מי לא צריך ישועה!?

ההבטחה הקדושה של מוהרא"ש הקדוש זיע"א
על הדפסת חלק בספר "אשר בנחל"

"אני מבטיח שכל מי שידפיס חלק אחד
"אשר בנחל"

יראה ניסים נגלים שיעשה עימו הקב"ה!
וכל חולה רח"ל שיקבל על עצמו כרך "אשר בנחל"

יתרפא

וכל מי שצריך ישועה יקבל על עצמו
להדפיס חלק "אשר בנחל"
יראה ישועה"

(מתוך "אשר בנחל" קלח, לז, רטב)

ועכשיו בפורמט מיוחד לרפואת עם ישראל
הצטרפו למי שכבר זכה!

התקשרו: 04-6656666